

ת"פ 57586/05/22 - מדינת ישראל נגד מוראד מחאג'נה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 57586-05-22 מדינת ישראל נ' מחאג'נה(עציר)

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא דיאנה סלע
בעניין: המאשימה
נגד
הנאשם
מוראד מחאג'נה

גזר - דין

1. הנאשם, יליד 26/4/91, הורשע על יסוד הודייתו בעובדות כתב אישום, אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות של **שוד** - לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), **שיבוש מהלך משפט** - לפי סעיף 244 לחוק העונשין ו**שינוי זהות של רכב או של חלק של רכב** - לפי סעיף 413ט לחוק העונשין.

2. עובדות כתב האישום המתוקן הן כדלהלן:

במועד הרלבנטי לכתב האישום, התגורר הנאשם בבית הוריו בשכונת מחאג'נה באום אל פחם (להלן: הבית). במועד לא ידוע למאשימה, עובר ליום 9/5/22 בשעה 00:30, החליט הנאשם לשדוד את בית המרקחת "אבן סינא באום אל פחם, אשר בבעלות אבתסאם מחאמיד (להלן: בית המרקחת והמתלוננת, בהתאמה). בהמשך להחלטתו ז ביום 9/5/22, בסמוך לשעה 00:30 הגיע הנאשם ביחד עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, סמוך לבית המרקחת ברכב מסוג מאזדה 3 מ"ר 18-707-64 שבבעלות מוחמד מג'יד, הנשוי לאחות הנאשם סאמיה (להלן: הרכב), כשהאח נהג ברכב והנאשם ישוב במושב הנוסע ליד הנהג. על הרכב הותקנה לוחית זיהוי מזויפת, על מנת להקשות על זיהוי. בשעה 00:33 לערך יצא הנאשם מהרכב ונכנס לבית המרקחת כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות על יד ומחזיק בידו חפץ (להלן: החפץ). אותה עת, היו בבית המרקחת המתלוננת, בנה האני מחאמיד, שעבד במקום (להלן: המתלונן) וכן א', קטין יליד 8/8/06, אשר שהה במקום כלקוח. הנאשם ניגש למתלונן, שעמד מאחורי דלפק הסמוך לקופת בית המרקחת, דרש ממנו את הקופה הרושמת, שבה ה אותה עת כספים שהתקבלו ממכירות אותו היום וביום שקדם לו (להלן: הקופה), והחל למשוך אותה בכוח בשתי ידיו, ע מנת לנתקה ממקומה. המתלונן ניסה למשוך את הקופה לכיוונו על מנת למנוע מהנאשם לקחת אותה, ואז הנאשם איים על המתלונן, בכך שהניף את החפץ לעבר פניו. המתלונן, בתגובה, שחרר את ידיו מהקופה והלך לאחור, והנאש משך את הקופה בכוח בשתי ידיו ויצא מבית המרקחת כשהוא נושא את הקופה, בכוונה לשלול אותה שלילת קב מהמתלוננים, נכנס לרכב ונמלט מהמקום. בהמשך לאמור, על רקע המתואר לעיל, וביודעו כי המשטרה מחפשת אחריו, עד למועד מעצרו הסתתר הנאשם בבית אחותו סאמיה בכפר מושירפה (להלן: סאמיה). בתאריך 10/5/22, בסמוך לאחר השעה 13:15, נעצר הנאשם על יד

אנשי משטרה בכפר מושיירפה סמוך לביתה של סאמיה, בעודו מנסה להימלט מהשוטרים הרודפים אחריו, בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.
במעשיו המתוארים לעיל, גנב הנאשם את קופת בית המרקחת ובה כספים שהתקבלו ממכירות אותו היום, בכך שאיים בשעת המעשה ובתכוף לפניו לבצע מעשה אלימות במתלונן, וזאת כדי להשיג את הקופה וכדי למנוע את ההתנגדות לגניבתה ולהתגבר עליה; כן עשה הנאשם דבר בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי או להביא לידי עיוות דין, זיין סימני זיהוי של הרכב, ועשה מעשה שהקשה על זיהויו.

3. הסדר הטיעון

בתאריך 19/7/22, בטרם הוחל בשמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו חזר בו הנאשם מכפירתו, כתב האישום המקורי תוקן, והנאשם הודה והורשע שעבירות שיוחסו לו, כמפורט לעיל. בהעדר הסכמה לעני העונש, הטיעון לעונש היה חופשי.

ראיות לעונש

4. גיליון הרישום הפלילי בעניינו של הנאשם מלמד כי לחובתו הרשעה קודמת משנת 2011 המתייחסת למספ תיקי חקירה; הנאשם הורשע בעבירות של גניבת רכב, שתי עבירות של נהיגת רכב ללא רישיון, קבלת נכסיו שהושגו בפשע, שתי עבירות של שבל"ר ונטישה במקום אחר, בריחה ממעצר, שיבוש מהלכי משפט והפרת הוראה חוקית, אשר בוצעו על ידו בשנים '10-'11. הנאשם נידון בבית משפט השלום בחדרה ל- 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה בפועל למשך שנה.

5. ההגנה העידה את **גיסו של הנאשם**, מוחמד מאג'יד מחמוד אגבאריה, בעלה של סאמיה, שסיפר כי הוא נחקר במשטרה מפני שהנאשם ביצע את העבירות מושא תיק זה תוך שימוש ברכב אשר בבעלותו. לדבריו הוא ספק של ביצים למפעלים, מעשי הנאשם גרמו לתחושות בושה לו ולכל המשפחה, וכי המשפחה ניסתה שוב ושוב להגיע לסולחה עם משפחת המתלוננים, התנצלה, הציעה פיצוי ועשתה ככל יכולה כדי "**לא לריב... וכולם יודעים על זה, והוא עשה את זה בהשפעת סמים, וכולם יודעים מי הוא. פנינו למשפחה שלו ואמרנו להם מה שאתם צריכים פיצוי... אנחנו לא רוצים שאתם תורידו עליו כלום, שהוא יקבל את העונש** אנחנו רק מוכנים לפצות אתכם. הם אמרו שלא רוצים כלום, ולא רוצים סולחה, והכל בסדר. הלכנו הרבה אנשים אליהם מבוגרים מכובדים אצלנו מהכפר" (עמ' 6 לפרוט', ש' 8-18).

6. טיעוני המאשימה

המאשימה עתרה להשית על הנאשם מאסר בפועל המצוי ברף הבינוני של מתחם הענישה ההולם את המקרה הנדון הנע לשיטתה בטווח שבין 3 ל- 5 שנות מאסר, וכן להשית עליו מאסר מותנה מרתיע ופיצוי משמעותי למתלוננים.
א. בחזרה על עובדות כתב האישום המתוקן, הדגישה ב"כ המאשימה את החומרה הרבה הגלומה בעבירות שביצע הנאשם בכלל, ובביצוע עבירת השוד בפרט, המצריכה תגובה עונשית חמורה ואפקטיבית כמסר של הגנה על בטחון הציבור וכמסר חינוכי שייקלט בתודעת הציבור, זאת באמצעות הטלת ענישה מחמירה מאחורי סורג ובריח.
היא ציינה כי **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם בטחונו, חירותו, כבודו, חייו ורכושו של הפרט וכן השמירה על הסדר הציבורי, וכי הפגיעה בערכים אלה במקרה הנדון היא קשה ומהותית.

אשר **לנסיבות ביצוע העבירות**, מעשי הנאשם בוצעו בצורה מתוכננת ומחושבת, בקור רוח ובנחישות. הנאשם הגיע לבית המרקחת במטרה לבצע שוד, כשהוא רעול פנים, עוטה כפפות על ידיו וכאשר הוא מחזיק בידו חפץ הוא הגיע לשם ביחד עם אחר, אשר נהג ברכב שעליו הותקנה לוחית זיהוי מזויפת מבעוד מועד, במטרה להקשות על זיהויו, ובתוך כך על זהותו של הנאשם כמבצע השוד. כל אלה משקפות תפיסת עולם עבריינית, לפיה הנאשם מבצע עבירות פליליות ובמקביל דואג להסוואתן.

הנאשם לא היסס לעשות שימוש בחפץ שהחזיק, שעה שניסה המתלונן למשוך את הקופה לכיוונו במטרה למנוע את לקיחתה על ידי הנאשם. לטענתה, גם בעובדה זו יש כדי ללמדנו, כי עסקינן בנאשם שמוכן לאיים על אחרים באמצעות חפץ, ובתוך כך לפגוע באדם וברכשו, הכול כדי להשיג מטרותיו.

שיקול נוסף לחומרה מתבטא בכך שהנאשם - אשר ידע כי המשטרה מחפשת אחריו - הסתתר בבית אחותו, וכאשר הבח בשוטרים, ניסה להימלט מפניהם, בכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי.

לטענתה של ב"כ המאשימה, אופי המעשים בצד העובדה שקדם להם תכנון מוקדם, מעידים עד כמה הנאשם היה חדור מטרה להשיג את הכסף בדרך לא כשרה, קר רוח, לא בחל באמצעים, משולל רסן, ונעדר כל פחד ומורא מפני החוק. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם **הוא המבצע העיקרי של העבירות**, וכי האחר לא נתפס. הנאשם היה שותף מלא לעבירות שבוצעו מראשיתן ועד סופן, הוא תכנן את השוד והוציא את תכניתו העבריינית מן הכוח אל הפועל. מדובר ב**נאשם בגיר**, כשיר לעמוד לדין, אשר אין ספק בדבר יכולתו להבין את אשר עשה, ואת ההשלכות של מעשיו וחומרתם והוא יכול היה להימנע מביצוע העבירות או לחזור בו מהן לאורך כל האירוע, אך הוא חפץ בביצוע תכנון את האירוע על שלבסוף הוציאו כאמור אל הפועל.

אשר **לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות**, טענה כי בצע כסף והרצון להשיג "כסף קל", הם שהובילו את הנאשם לבצע את העבירות, ואין כל נסיבה מקלה בעניינו, משבחר בכל נקודת זמן להמשיך בשרשרת מעשיו, ללא כ"אשם תורם" מצדו של אדם אחר, ומבלי שהפסיק ולו לרגע את מעשיו הנלוזים.

אשר **לנזקים שנגרמו ולאילו שהיו צפויים להיגרם כתוצאה מביצוע העבירות**, ב"כ המאשימה טענה כי מעש הנאשם גרמו לנזקים במישורים שונים. בראש ובראשונה, הפחד שאחז בלב הנשדדים והנוכחים בבית המרקחת, כאשר אחד הנוכחים אף היה קטין יליד '06, ההלם והטראומה שליוו אותם לכל אורך מעשי השוד, ובוודאי ילוו אותם גם בהמשך. מעבר לנזק הנפשי, נגרם גם נזק מוחשי לרכוש הזולת. בנוסף לכך בשימוש בחפץ היה עלול להביא לפגיעות קשות בגוף.

ב. נוכח האמור לעיל, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, כעולה לשיטת מפקיקה שהגישה, ואשר תפורט להלן, עתרה כאמור להעמיד את **מתחם העונש ההולם** את מעשיו של הנאשם על טווח שבין 3 ל- 5 שנות מאסר, לצד עונשים נלווים.

ג. אשר לעונש המתאים לנאשם בתוך המתחם, ב"כ המאשימה ציינה לקולה כי מדובר בנאשם יליד '91, אשר הודח בעבירות בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. מנגד ציינה לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם הכול

עבירות דומות לאלו שביצע בתיק זה, אם כי פחות חמורות, כמפורט לעיל.
נוכח כל אלה, עתרה המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר המצוי ברף הבינוני של המתחם המבוקש על ידה, וס
עונשים נלווים, כמפורט לעיל.

7. טיעוני ההגנה

ההגנה עתרה שלא למצות את הדין עם הנאשם, ולהשית עליו עונש מקל שיותר לו פתח להשתקם, המצוי בתוך מתחם
הענישה הנע לשיטתו במקרה הנדון בטווח שבין 8 ל- 15 חודשי מאסר בפועל.

א. בהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירה, הסנגור טען כי יש מקום להתחשב לקולה בכך מדובר בשוד שבוצע
ב"שלומיאליות רבה" ובחוסר תחכום מצד הנאשם, משבחר האחרון לבצעו בבית מרקחת המצוי בשכונת מגוריו, כלל
משפחה המתגוררת בסמיכות לבית משפחתו שלו, כאשר בינו לבין המתלונן קיימת היכרות מוקדמת של כ- 20 שנה
בחירתו לבצע שוד במקום קרוב שהוא מוכר בו, והמתלונן אף זיהה אותו מיד וקרא לו בשמו, מלמד כי ביצע את
המעשים ללא מחשבה רבה.

עוד לטענתו יש להתחשב לקולה בכך שהעבירה בוצעה ללא הפניית אימים או אלימות כלפי המתלונן. הנאשם נכנס
לבית המרקחת, דרש את קופה ומשך אותה, מבלי שהצהיר כי מדובר בשוד, ובשום שלב לא איים לפגוע במתלונן. רק
לאחר שהמתלונן משך את הקופה מידי הנאשם, הניף האחרון את ידו באוויר והמתלונן שחרר מאחיזתו. לטענת הסנגור
משלא איים הנאשם מלכתחילה, והאיום נעשה אגב ביצוע העבירה, כאשר הנאשם לא איים על הקטין ששה במקום
והנפת החפץ נעשתה רק כלפי המתלונן, יש להתייחס לנסיבה זו כמקלה.

אשר **לנזק שנגרם ממעשיו של הנאשם,** טען כי לא נגרמו נזקים נוספים, פרט לנזק הממוני שנגרם כתוצאה מגניבת
הקופה.

ב. הסנגור התנגד למתחם הענישה המבוקש על ידי המאשימה בטענה כי הוא מחמיר יתר על המידה, ואינו תואם את
מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות שוד; כך, לטענתו, אף במקרים שנסיבותיהם חמורות מנסיבותיו של המקרה הנדון
בהפנותו לפסיקה התומכת בעמדתו, כפי שיפורט להלן, עתר, כאמור, להעמיד את מתחם הענישה על טווח שבין 8 ל-
15 חודשי מאסר בפועל.

ג. אשר לעונש המתאים לנאשם בתוך המתחם הנטען, הסנגור ביקש להתחשב לקולה בהודייתו המידית של הנאשם
במשטרה ובאחריות המלאה שנטל למעשיו כבר בפתח חקירתו, בהסבירו לחוקרים כי ביצע את המעשים בשל היותו נתון
בחובות כבדים, כי הוא משתמש בסמים ולא חשב על ההשלכות של מעשיו. עוד ציין הסנגור כי הנאשם ביקש להתנצל
בפני בני משפחת המתלונן עוד בחקירתו.

כן ביקש ליתן משקל לקולה להודייתו של הנאשם בבית המשפט בעובדות כתב האישום שתוקן עוד בטרם הוחל בשמיעת
הראיות. הודייתו הביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר - משנחסכה שמיעתם של 33 עדי תביעה, ביניהם המתלונן, אמ
והקטין ששה במקום. כן ביקש לזקוף לזכותו את האחריות שנטל הנאשם למעשיו והחרטה שהביע בגינם.
אשר **לנסיבותיו האישיות של הנאשם,** עסקין ברווק כבן 31, שעד למעצרו התגורר בבית הוריו; מצבה הכלכלי ש
המשפחה אינו פשוט, ושכרה של אם הנאשם עומד על סך של 1,700 ₪ לחודש.

לטענת הסנגור, לא בכדי לא התבקש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, משביקש האחרון להיעצר עד תום
ההליכים, לאחר שניסיונות שנעשו לאתר עבורו חלופת מעצר מחוץ לכפר לא צלחו. בנסיבות אלו יש להניח כי שירות
המבחן לא היה בא בהמלצה חיובית בעניינו של הנאשם, כאשר אין איש שמוכן לערוב לו מחוץ לכפר מגוריו. עם זאת

הנאשם לא אמר נואש, ובמהלך מעצרו ניצל את הזמן והשתתף בקבוצה טיפולית בתחום הסמים - שכללה שישי מפגשים, שאותם סיים בהצלחה, וכן נטל חלק בטיפול פרטני של עובדת סוציאלית. לדברי הנאשם, הוא רצה להמשיך בהליך טיפולי לאחר הודייתו בתיק זה, אך הדבר לא התאפשר עקב הפגרה. לדברי הסנגור הוא פנה לקצין האסירים כדי לקבל אסמכתא להשתתפותו של הנאשם בטיפול, אך האחרון אמר לו כי אין זה נהוג להעביר מסמכים מעין אלו לעורר דין.

הסנגור טען כי עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד, בהדגישו כי מדובר בעבירות שבוצעו על ידו בשנת '11, הנאשם בחר "לנקות שולחן, ולצרף תיקים", והרשעתו התיישנה בשנת '19, אם כי לא נמחקה. בעשור שחלף לא הסתב בפלילים ולא הוגש נגדו כתב אישום. לטענת הסנגור, הנאשם עבד לפרנסתו בשיפוצים בתל אביב עם קרוב משפחתו; הוא ניהל אורח חיים נורמטיבי, יצר ופעיל, שמר על רצף תעסוקתי באותו מקום עבודה במשך 10 שנים, עבר מאתר בניה אחד לאחר, ביוצאו השכם בבוקר מאום אל פחם לתל אביב ובחזרו בערב עם שקיעת החמה, על מנת לפרנס את משפחתו. על אף שהשתמש בסמית מסוג קנאביס, מעולם לא הוגש נגדו כתב אישום בעבירות סמים.

הנאשם נקלע לחובות שאינו יכול לעמוד בתשלומם, ובעת שהותו במעצר התקבלה דרישה מהמל"ל לתשלום על סך 28,000 ₪. בנוסף מתנהלים נגדו תיקי הוצאה לפועל בסכום כולל של כ- 26,000 ₪ בגין תביעה שהוגשה נגדו בעב על ידי חברת פלאפון.

ד. הסינגור ביקש להתחשב בכך שהעבירות מושא תיק זה הסבו בושה גדולה למשפחתו של הנאשם, וגרמו לשבר בשתי המשפחות המתגוררות כאמור בסמיכות זו לזו בשכונה קטנה בכפר. משפחת הנאשם ניסתה לפנות באמצעות מכובדים למשפחת המתלוננים על מנת לפצותם, ללא הצלחה. עקב מעשיו של הנאשם הובלו הוריו, אחותו וגיסו של הנאשם לתחנת המשטרה לצורך חקירה, כאשר הגיס נחקר מספר שעות במשטרה משעשה הנאשם שימוש ברכב במהלך האירוע. מעשיו גרמו לצער ולשבר גדול בין הנאשם לבין משפחתו, אשר כעסו עליו מאוד, ו"ייקח זמן" עד שהנאשם יצליח לשכנע את אביו - שלא הגיע לדיון - שניתן לתת בו אמון פעם נוספת. האב אושפז בבית חולים מספר פעמים במהלך החודשים האחרונים, ובאשפוזו האחרון במועד הטיעון לעונש מסר כי "...קשה לו לראות את המשפחה שלו לאן הגיעה, זו פגיעה מאוד קשה בבני משפחתו, (דברי הסנגור בעמ' 12 לפרוט', ש' 9-6; הסנגור ציין כי המסמכים הרפואיים בעניינו של האב הוצגו בפני ב"כ המאשימה).

ה. כן ביקש הסנגור ליתן משקל לתקופת מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים החל מיום 10/5/22, על כל הקשיים הכרוכים בכך לו ולמשפחתו הנתמכת על ידו כלכלית. עוד לטענתו, משצפוי הנאשם לרצות עונש מאסר של לפחות מספר חודשים בגין תיק זה, הרי שמי שיישא בפועל בקנס ובפיצוי שישתו עליו הם בני משפחתו, אשר ניסו בעבר לתל את העוול והנזק שגרם הנאשם, והביעו כאמור רצונם לפצות את הנפגעים. נוכח כל האמור לעיל, עתר הסנגור להשית על הנאשם עונש מקל, שיאפשר לו לחזור במהירות למסלול החיים ולחיי משפחתו, ויפתח לו פתח לשקם את חייו, בטענו כי הנאשם ינצל את תקופת המאסר שתושט עליו על הצד הטוב ביותר לשם שיקומו.

8. דברי הנאשם: "אני מצטער. אני מצטער על כל יום שאני בכלא, לא לחזור לדרך הזאת. לשאלת ביי

המשפט שאומר לי שהייתי בדרך הזאת כבר לפני 11 שנה - זו הפעם האחרונה. (בערבית: זו פעם ראשונה ואחרונה, חלאס, אני מצטער)".

דין והכרעה

9.

העיקרון המנחה את בתי המשפט בעת גזירת העונש הוא עקרון ההלימה; דהיינו יחס הולם בין החומרה מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40 להעונשין). טרם גזירת העונש על הנאשם, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, המבוסס על נסיבות ביצוע העבירה הייחודית, הערכים החברתיים שנפגעו מביצועה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה (סעיפים 40 ג ו-40 ט לחוק העונשין). יחד עם זאת, כל ענישה אינדיבידואלית, ובמסגרת הענישה ההולמת על בית המשפט לאזן בין מספר אינטרסים שונים: נסיבות ביצוע העבירה, תדירות העבירות, חומרתן, אופן ומידת ההשפעה שלהן על החברה מחד גיסא, ומאידך גיסא נסיבות האישיות של מבצע העבירה, עברו הפלילי, גילו, אפשרויות שיקום ועוד.

חומרת העבירות והערכים החברתיים שנפגעו

10.

הנאשם הורשע בביצוע עבירות שוד, שינוי זהות של רכב או חלק ממנו ובשיבוש מהלכי משפט. אין צורך להכביר מילים על חומרתן של עבירות השוד ועל פוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן, ובית המשפט העליון, אשר עמד על כך לא אחת, הדגיש את הצורך להיאבק במבצעייהן תוך הטלת עונשים משמעותיים. יפים לעניין זה דבריו של כב' הש' שטיין בע"פ 1062/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (9/7/19), כדלהלן: "בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה הרבה של עבירת שוד ועל הצורך להילחם במבצעייה ביד קשה תוך הטלת עונשים מרתיעים. דברים אלו נכונים שבעתיים כאשר מדובר בשוד המבוצע באישון ליל, כלפי אדם שמשרת את הציבור בהיותו חשוף לגחמות זדון של עבריינים שמחפשים טרף קל. שכיחותם של מקרים כגון זה מחייבת את בתי המשפט להירתם למאבק בתופעה מכוערת זו באמצעות ענישה קשה ובלתי מתפשרת. הטיית לתאר נקודה חשובה זו השופט נ' הנדל בע"פ 4812/12 **סעדיב נ' מדינת ישראל**, פסקה 4 (11.4.2013) ואלו הן מילותיו:

"עובדי הקיוסקים נמנים עם שורה ארוכה של עובדים, דוגמת עובדי תחנות דלק ומאבטחים, המעניקים שירות בשעות הלילה לאלה הזקוקים לו. המדובר באנשים אשר עובדים לפרנסתם בעבודות שמטבען אינן פשוטות בעבודתם חשופים הם למפרי חוק אשר מנצלים את אצטלת הלילה ורדת החשכה לביצוע זממם. לרוב, עובדי אלה נמצאים במקום בגפם, ועוברי האורח המצויים בסביבתם הם מעטים. לא אחת מותקפים 'עובדי הלילה' על ידי יחידים או קבוצות אשר שמו להם למטרה להשיג 'כסף קל' ביודעם שהעובד נמצא לבדו ולא יתנגד למר הכסף כאשר חייו ושלמות גופו מונחים על הכף. מעבר לנזק הפיזי שגורמים התוקפים לעובדים, הפגיעה הנפשית לנוכח הטראומה שעברו ותחושת חוסר האונים בה הם מצויים הינן גבוהות במיוחד. [...] על בית המשפט לתרום את חלקו ללוחמה בתופעה זו. רשת ההגנה שיכול לספק בית המשפט מתבטאת בהחמרת הענישה שיטיל על מפרי החוק בעניין זה ושתגשים את תכליות ההרתעה והגמול".

כן ראו דבריו של כב' הש' אלרון בע"פ 5656/19 **טליעה נ' מדינת ישראל** (23/12/19) כדלהלן:

"8... על החומרה הרבה שבעבירת השוד אין צורך להכביר מילים. השפעות העבירה אינן מוגבלות לקורבן

העבירה בלבד, הסובל לעיתים מקושי לתפקד לתקופה ממושכת בעקבות אירוע השוד, אלא פושות בחברה כולה תוך שפוגעות בתחושת הביטחון של הציבור."

וכן, דבריו בע"פ 7519/18 אבו סנינה נ' מדינת ישראל (14/2/19):

"11. בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתרה שבעבירת השוד, וזאת בפרט כאשר היא מתבצעת במרחב הציבורי, דבר אשר פוגע הן בתחושת הביטחון של הקרבן, והן בתחושת הביטחון הכללית של הציבור אשר ציפייתו הבסיסית היא כי יוכל להתנהל בביטחון וללא אימה ברחובה של עיר... בשל החומרה האמורה, מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות אלה כוללת עונשי מאסר בפועל משמעותיים זאת, גם במקרים שבהם העבירות מבוצעות באופן חד-פעמי וספונטאני ללא אלימות חמורה, ואף כאשר שירות המבחן ממליץ להימנע מעונש מאסר בפועל משיקולי שיקום (ראו למשל: ע"פ 772/13 יחיא נ' מדינת ישראל (29.6.2014); ע"פ 6862/13 חג'אזי נ' מדינת ישראל (7.7.2014))."

11. בבחינת הנסיבות הקשורות בעבירות יילקחו בחשבון התכנון שקדם למעשיו של הנאשם, אשר גמר אומן לשדוד את בית המרקחת, ולשם מימוש תכניתו העבריינית הצטייד באמצעים להסוואת זהותו, משהגיע לבי המרקחת רעול פנים, עוטה כפפות שנועדו למנוע איתורו, ומחזיק חפץ, שהיה בו כדי לגרום למתלונן לוותר על הקופה שניסה להציל; לא זו אף זו, הוא הגיע ביחד עם אחר אשר נהג ברכב שבבעלות גיסו של הנאשם, שעל הותקנה לוחית זיהוי מזויפת, שמטרתה להסוות את זיהויו של הרכב ולקשור את הנאשם לאירוע; דהיינו, הנאשם הסתייע באחר וברכב שהוסווה מבעוד מועד, על מנת שימשו עבורו אמצעי מילוט לאחר שיבצע את השוד המתוכנן.

כל אלה מעידים על כך שהנאשם הקדיש מחשבה ותכנון לביצוע העבירה, לרבות חבירה לאדם אחר, שסייע לו, למצעה ואין מדובר במעשה ספונטני שבוצע בהחלטה של רגע לצורך השגת סם, למשל. בנתונים אלו יש קושי לקבל את טענת ההגנה כי מדובר בשוד אשר בוצע "בשלומיאליות רבה" ו"בחוסר תחכום"; מעשיו של הנאשם מלמדים דווקא כי עסקיו באירוע אשר תוכנן על ידי הנאשם ובמעשי הכנה שנועדו להביא להוצאתה של תכניתו העבריינית אל הפועל. בחירתו של הנאשם לשדוד בית מרקחת שבבעלות משפחה שעמה יש לו ולמשפחתו היכרות מוקדמת רבת שנים, אין בה כדי לשמש נסיבה מקלה בעניינו של הנאשם, משהצטייד כאמור ברעלה ובכפפות להסוואת זהותו, בסברו כי כך יגב הסיכוי כי לא יזהו אותו. יתר על כן, בחירה זו יש בה ללמד על תעוזתו הרבה של הנאשם, ועל רצונו להשיג רווח ק ומהיר במקום המוכר לו.

אשר לדברי הסנגור כי מעשיו של הנאשם נעשו בהיותו נתון השפעת סם מסוג קנבוס, לא זו בלבד שהדברים לא נתמס בראיה כלשהי, מטיעוני ההגנה עצמה עולה כי השוד בוצע כדי להשיג "כסף קל", לצורך תשלום חובות לגורמי מוסדיים, הביטוח הלאומי וחברת פלאפון; אפילו יש ממש בטיעוני ההגנה לגבי היותו של הנאשם נתון להשפעה כזו אחרת של סם מסוג קנאביס, חזקה על הנאשם כי היה מודע להשלכות העשויות להיגרם מביצוע העבירות החמורות שאותן בחר לבצע. כך או אף, התנהלותו של הנאשם עובר לאירוע ובמהלכו, לרבות התכנון שקדם לאירוע וההתארגנות למימושו שכללה הצטיידות בבגד או ברעלה להסתרת פנים, כפפות וחפץ, וכן שינוי זהות של הרכב באמצעות לוחית מזויפת- מלמדים כי אין מדובר בהשפעה משמעותית וכי שיקול דעתו של הנאשם לא נפגע. לא בכדי גם סנגורו של הנאשם לא העלה טענה מפורשת כאמור.

עוד אני רואה ליתן משקל לכך שחלקו של הנאשם בביצוע בעבירות הוא מלא ומוחלט. הוא האדם שהחליט לבצע את השוד, הוא עשה שימוש ברכב של גיסו, שאת זהותו הסווה בעצמו או בעזרת אחר, הוא היה זה שנכנס לבית המרקחת רעול פנים, עטוי כפפות ומחזיק בידו את החפץ שבו הצטייד מבעוד מועד; שם כזכור נכח

המתלוננת, בנה המתלונן וקטין ששהה במקום כלקוח. הנאשם הוא שדרש מהמתלונן את הקופה הרושמת החל למשוך אותה בכוח בשתי ידיו במטרה לנתק אותה ממקומה, ומשהתנגד לכך המתלונן, הוא אשר איים על בהניפו את החפץ החד לעבר פניו, הכניע אותו בכך, משך את הקופה בכוח, שדד אותה, נמלט מהמקום ברכ כשללו בידיו, הסתתר בבית אחותו וגם כאשר נמצא, ניסה להימלט מהשוטרים ללא הצלחה.

אשר לטיעוני ההגנה כי "ניתן לראות שהעבירה לא בוצעה תוך איומים או שימוש באלימות כלפי המתלונן או מבאי בית המרקחת, אין פה איום מילולי, לפי כתב האישום הוא בא ודרש את הקופה", הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שלפיהן, לאחר שהנאשם החל למשוך את הקופה הרושמת בכוח בשתי ידיו, על מנת לנתק ממקומה, "המתלונן ניסה למשוך את הקופה לכיוונו על מנת למנוע מהנאשם לקחת אותה, ואז הנאשם איים על המתלונן, בכך שהניף את החפץ לעבר פניו. המתלונן, בתגובה, שחרר את ידיו מהקופה והלך לאחור והנאשם משך את הקופה בכוח בשתי ידיו ויצא מבית המרקחת כשהוא נושא את הקופה". מתוכן הדברים עולה בבירור כי מדובר באיום בסוג של חפץ, שהיה בו כדי לגרום למתלונן לשחרר את הקופה לידי הנאשם; ניתן ללמוד מכ שמדובר בחפץ שהפחיד את המתלונן, והאיום "הצליח" למעשה באופן מיד. משכך, אין כל רבותא בכך שהנאשם לא הצטייד בנשק חם דווקא, ולא נקט באלימות פיזית כלפי המתלונן. שהרי א לדעת לאן יכלו האירועים להתגלגל לו היה המתלונן עומד על התנגדותו, והנאשם היה עושה שימוש בחפץ שכיוון לעב פניו. אין גם כל נסיבה מקלה בכך שהנאשם לא הצהיר עם כניסתו לבית המרקחת כי מדובר בשוד, משכנס למקו רעול פנים, עוטה כפפות ובידו אותו חפץ שהיה בו כדי לאיים על הנוכחים. זאת, מעבר לכך שהצהרה כאמור עשויה לת לנוכחים אפשרות להיערך או להתגונן מפניו.

הנאשם הוא בגיר בעל ניסיון בעבירות רכוש ושיבוש מהלכי משפט, אשר הבין היטב את חומרת מעשים וא הפסול בהם ויכול היה להימנע מביצועם. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות הוא רצונו להשיג רווח ק ומהיר, על רקע שימוש בסמים ומצב כלכלי אליו נקלע. דא עקא, שקשיי הכלכליים אינם יכולים לשמש הצדקה לביצו העבירות החמורות שביצע.

12. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם זכותו של הציבור בכלל ושל המתלוננים בפרט לביטחון ותחושת בטחון במרחב ובמקום העבודה, לשלמות הגוף והנפש, וזכותו של הציבור בכלל ושל המתלוננים בפרט להגנה על קניינו.

אין ממש בטענת ההגנה כי הנזק היחידי שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם הוא נזק ממוני בשל גניבת הקופה. הנז המשמעותי הראשון במעלה כתוצאה ממעשיו העברייניים של הנאשם הוא הפחד והחרדה שאחזו במתלוננים ובנע שנכח במקום כלקוח בזמן אמת, וכן הפגיעה בתחושת הביטחון, ההלם והטראומה שנגרמה להם ממעשיו של הנאשם כמתואר לעיל, הגם שלא הפעיל כלפי מי מהם אלימות פיזית, ואשר יש להניח כי יליו אותם גם בהמשך. בשורה של פסקי דין עמד בית המשפט העליון על הפגיעה הקשה בערכים החברתיים המוגנים הנגרמת מעבירת השוד ראו לענין זה דבריו של כב' הש' הנדל בע"פ 3907/10 נעאמנה נ' מדינת ישראל (23/3/11):

"עבירת השוד היא מן הוותיקות שבעבירות הפליליות. מימי קדם ועד ימינו, רבו האנשים שערכו בינם לבין עצמם חשבון של סיכויי ההצלחה מול הסיכונים הכרוכים, ונענו לפיתוי הכספי הכרוך באירוע אלים קצר טווח. כנג פיתוי זה, נאלצה כל חברה אנושית למצוא את הדרכים להיאבק נגד הפגיעה החמורה בה וביחידה. חומרתה של עבירה זו כלפי הפרט מורכבת משני נדבכים משתלבים. האחד, הפגיעה בקניינו של קורבן השוד ובמקרה דנן - פדיון עמל יומו של בעל עסק זעיר, המיועד לזון את בני ביתו. והשני, הממד הפוגעני, האלי והמאיים. גם אם יקבל קורבן השוד את כל רכושו בחזרה בלא פגע, לא במהרה יחלימו צלקותיו הנפשיות' (ההדגשות אינן במקור - ד.ס.).

אף שהנזק הקונקרטי שנגרם בעניינו אינו מצוי ברף הגבוה של החומרה, זאת ביחס למקרי שוד המתבצעים תוך שימוש באליומות כלפי קרבן העבירה, הרי שפוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם ממעשיו של הנאשם הוא גבוה באופי משמעותי, מפני שלא אחת כרוכים מעשי השוד בעבירות אלימות, עד כדי סיכון חיים ממשי, בין השאר בגין תגובות שרשרת שהייתה עלולה להתפתח במקום אלמלא שחרר המתלונן אחיזתו בקופה עקב איומי הנאשם, כאמור לעיל.

13. להרשעתו של הנאשם בעבירת השוד מתווספות הרשעתו בעבירות של שיבוש מהלכי משפט ושינוי זהות של רכב או חלק של רכב, אשר פגעו בערכים של השמירה על הסדר הציבורי ועקרון שלטון החוק, והמלמדים על תעוזתו של הנאשם ועל זלזול והעדר מורא פני החוק. עבירות אלה חמורות בפני עצמן, כפי שיפורט להלן. בנסיבות העניין ראויים מעשיו של הנאשם לתגובה עונשית הולמת בדמות מאסר מאחורי סורג ובריח.

מתחם הענישה

14. העונש המרבי הקבוע בחוק העונשין בצדה של **עבירת השוד** לפי סעיף 402(א) עומד על 14 שנות מאסר. העונש המרבי הקבוע בצדה של העבירה של **שינוי זהות של רכב או של חלק של רכב** עומד על 7 שנות מאסר; בנוסף, העונש המרבי הקבוע בצידה של עבירת **שיבוש מהלכי משפט** עומד על 3 שנות מאסר.

באי כוח הצדדים, החלוקים בשאלת מתחם העונש ההולם את המקרה הנדון, הפנו לפסקי דין התומכים בעמדתם, זו בזה בכה, כאשר כל אחד מהם הפנה למקרים חמורים יותר וחמורים פחות מהמקרה דנן, וביקש לאבחן את פסקי הדין אליהם הפנה הצד שכנגד או חלקם.

15. המאשימה אשר עתרה להעמיד במקרה הנדון את מתחם הענישה בטווח שבין 3 ל- 5 שנות מאסר בפועל הפנתה לפסקי דין המשקפים לשיטתה את מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, כדלהלן:

א. ע"פ 8985/06 **שושן נ' מדינת ישראל** (8/5/07), מפי כב' הש' א.א. לוי, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירה של שוד, ובעבירה של תקיפת עובד ציבור (שיוחסה לו בתיק אחר שצורף לתיק העיקרי), ונדון על 40 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וכן הופעלו נגדו שני מאסרים מותנים שעמדו נגדו, חלקם במצטבר, כך שתקופת המאסר הכוללת עמדה על 46 חודשים. הנאשם נכנס בשעת צהריים לסניף בנק בבית שמש, והגיש לפקידה פתק על היה רשום "זה שוד!! את כל הכסף שבקופה ומהר, אם אני רואה תזוזה לא במקום או צעקה או לחיצה על כפתור חירום אזעקה או צעקה לשומר, אני יורה בראש. את כל הכסף עכשיו". נוכח האיום מסרה הפקידה לנאשם סכום כולל של 16,100 ₪ שאותו נטל ונס על נפשו. בית המשפט העליון קבע כי העונש שנגזר על הנאשם בגין העבירות שביצע הורשע ראוי ומאוזן ועל כן אין מקום לשנות ממנו.

ב. בע"פ 4677/08 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (14/12/09), מפי כב' הש' מלצר, דחה בית המשפט את מרבית ערעורו של נאשם, שהורשע על יסוד הודייתו בעבירות של ניסיון לשוד ומסירת ידיעות כוזבות. במסגרת ניסיונו לשדוד סניף בנק בירושלים, הציג הנאשם תיק שלגביו טען בכזב כי קיבלו משני חמושים ברמאללה וכי הוא מכיל מטען חבלה שיתפוצץ אם לא יינתן לו הכסף. כוחות משטרה שהוזעקו למקום הוציאו את באי הבנק אל מחוצה לו, בודדו את זירת האירוע וסגרו לתנועה כבישים באזור. כתוצאה מכך נוצרו שיבושי תנועה קשים בעיר ואף הוכרז "קוד פגיון" לפיו מחבל מתאבד עומד לפוצץ עצמו בכל רגע נתון. כוחות בטחון רבים הובאו למקום, הוזנק מסוק לאוויר ושירותי רפואה וכיבוי אש הועמדו בכוננות. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם - שהיה קטין בעת ביצוע העבירות - **שנתיים מאסר בפועל** מאסר על תנאי, וקנס בסך 50,000 ₪. בית המשפט העליון הותיר את המאסר על כנו, אך עקב מצבה הכלכלי הקשה

של משפחת הנאשם ששילמה את הקנס למעשה, הפחיתו ל- 25,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו.

ג. בע"פ 5717/09 **מדינת ישראל נ' מרמנשטיין** (5/5/10), מפי כב' הש' א. לוי, התקבל ערעורה של המדינה על קולת עונש מאסר שהושת על נאשם, אשר הורשע על יסוד הודייתו בשתי עבירות שוד, שביצע בשני מועדים שונים, ענכנס לשני סניפים של בנק הדואר בחיפה והציג פתק בו היה "עם אתם לא רוצים שמישהו יפגע תסימו את כל הכסף בשקט! ובלי משחקים" (כך במקור). בדרך זו שדד הנאשם סכום כולל של 13,280 ₪ ונמלט על נפשו. **בית המשפט המחוזי** גזר על הנאשם - בעל עבר פלילי שריצה שתי תקופות מאסר לא קצרות, התקשה להשתלב בהליך גמילה מהתמכרותו לסמים בהיותו וגורמי הטיפול מצאו כי הוא מחובר לעולם העבריינות בנימי נפשו - **32 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי. **בית המשפט העליון** קבע כי אין בעונש זה שהושת על הנאשם מענה הולם לחומרת העבירות ולהרתעת הרבים, קיבל את ערעור המדינה והעמיד את תקופת המאסר בפועל על **48 חודשים**.

ד. בע"פ 6001/13 **אלמו קסה נ' מדינת ישראל ואח'** (29/1/14), מפי כב' הש' ארבל, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירה של ניסיון לשוד בנסיבות מחמירות. באותו מקרה, הגיע הנאשם בשעת לילה מאוחר לחנות נוחות בתחנת דלק כשהוא שתי ובאמתחתו סכין מתקפלת. לאחר שהמוכר בתחנת הדלק סירב לבקשות הנאשם למכור לו אלכוהול, חזר הנאשם לחנות, הניף את הסכין לעבר המתלונן בתנועות מאיימות, ודרש ממנו כסף בצעקו ובקללות. המתלונן ניסה אך לא הצליח לפתוח את הקופה של תחנת הדלק, הנאשם המשיך לאיים עליו באמצעות הסכין, תפס בכוח את כף ידו, עיקם את אצבעותיו, השליך עליו חפצים שונים, ניסה לפתוח את הקופה בכוחות עצמו ומשהדבר לא עלה בידו, נמלט מהחנות. **בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 2 ל- 5 שנות מאסר** והשית על הנאשם - צעיר, שנסיבות חייו מורכבות, השלים שירות צבאי מלא, אך לחובתו הרשעה קודמת בעבירות אלימות, ושירות המבחן התרשם כי נשקף ממנו סיכון גבוה להישנות עבירות אלימות בדרגה חמורה - **33 חודשי מאסר בפועל**, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלונן.

ה. בע"פ 4872/13 **נחמני ואח' נ' מדינת ישראל** (26/10/14), מפי כב' הש' זילברטל, נדחה ברובו ערעורם של שני נאשמים שהורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירות שוד בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לביצוע והנאשם. הורשע גם בהחזקה ובנשיאת נשק. הנאשמים קשרו עם שניים נוספים - ניסן ואודי - לשדוד סניף בנק בחיפה, ולשכך הצטיידו באקדח שאותו החזיקו ונשאו ללא רשות על פי דין. במועד האירוע הגיעו הארבעה בסמוך לבנק, ניסן ואודי נכנסו לבנק רעולי פנים, כשהאקדח בידו של אודי, איימו על פקיד הבנק כי יירו בהם, והורו להם לתת להם את הכסף שברשותם. כאשר אחד הפקידים התנגד להם, ירה אודי שני כדורים לעבר המקום שבו עמד. לאחר מכן קפץ ניסן מעל לדלפק ונטל ממגירות הקופה 51,800 ₪ שהיו שם. שני הנאשמים המתו מחוץ לבנק בשני כלי רכב נפרדים על מנת למלט את ניסן ואודי עם שללם. לאחר שהאחרונים יצאו מהבנק נמלטו הארבעה מהמקום כשהאקדח והשלל ברשותם. **נאשם 1 נידון לחמש וחצי שנות מאסר בפועל, למאסר על תנאי ולפסילת רישיון הנהיגה למשך 3 שנים, ואילו נאשם 2 נדון לארבע וחצי שנות מאסר בפועל, למאסר על תנאי ולפסילת רישיון לתקופה דומה.** ערעור הנאשמים על ההרשעה ועל חומרת העונש נדחה, כאמור, אך בית המשפט העליון ביטל את פסילת הרישיון שהושתה על נאשם 2 מיוזמתו של בית המשפט המחוזי, מבלי שהמאשימה עתרה להטלתה.

ו. בע"פ 2996/16 **בלאל נ' מדינת ישראל** (1/3/17), מפי כב' הש' ג'ובראן, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודייתו במסגרת הסדר טיעון בניסיון שוד בנסיבות מחמירות ובעבירות בנשק. לאחר חתונה שהתקיימה במשפחת המתלוננים, שבו בני המשפחה לביתם וברשותם המעטפות שהכילו את מתנות החתונה. עובר למועד החתונה קשרו הנאשם ושניים נוספים קשר לשדוד את מתנות החתונה, ולשם כך הגיעו השלושה לבית המשפחה כשהם רעולי פנים, כאשר בידו של הנאשם אקדח. הנאשם נכנס לבית המשפחה, דרך את האקדח ואיים באמצעותו על בני המשפחה בדרישה שיעבירו לו את המתנות ויישארו שקטים. בשלב מסוים קפץ אחד המתלוננים לכיוון הנאשם ונאבק בו, ובמהלך

המאבק נורה כדור מהאקדח לכיוון הרצפה. בשלב זה הצטרפו למאבק גם בני משפחה נוספים, ומנעו משני הקושרים האחרים להיכנס לביתם. הנאשם כיוון את האקדח לראשו של אחד המתלוננים, אך המתלוננים הצליחו להפיל את האקדח מידי, ובעקבות זאת נורה כדור אשר פגע ברגלו של אחד הקושרים האחרים. בית המשפט המחוזי העמיד את מתחם הענישה על טווח שבין **3 ל-7** שנות מאסר, וגזר על הנאשם - בעל עבר פלילי מכביד - 4 וחצי שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ז. בע"פ 3698/20 מחאמיד נ' מדינת ישראל (3/11/20), מפי כב' הש' קרא, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירות שוד ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, לאחר ששדד סניף של בנק הדואר, תוך איומים בחפז הנחזה להיות אקדח. בית המשפט המחוזי העמיד את המתחם בין **20 ל-48 חודשי מאסר**, וגזר על הנאשם - בעל עבר פלילי ישן ולא מכביד ונסיבות רפואיות מורכבות - **30 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופיצוי.

ח. בע"פ 7064/20 פלוני נ' מדינת ישראל (27/5/21), מפי כב' הרכב השופטים ברון, קרא ומינץ, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודייתו בעבירת שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין והונאה בכרטיס חיוב. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 2 ל-5 שנות מאסר**, והשית על הנאשם - אשר שירות המבחן המליץ להשית על ענישה מוחשית של מאסר בפועל - **28 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים**. לאחר הדיון בערעורו של הנאשם, הודי הנאשם כי אינו עומד על הערעור. (פסק דינו של בית המשפט המחוזי לא פורסם וכך גם נסיבותיו של האירוע).

ט. בת"פ (מחוזי חי') 30700-09-13 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (7/1/14), מפי כב' הש' אליקים, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירת שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין. הנאשם נכנס לסניף דואר בכוונה לבצע שוד, כשבדיו כל הנחזה להיות אקדח. הנאשם חבש כובע, הרכיב משקפי שמש, דרך את אקדח הדמה ואיים על המתלונן שעבד בדלפק הקבלה בכך שכיוון אליו את אקדח הדמה וצעק "תוציא את הכסף". המתלונן שלף את מגירת הכסף, הניחה על הדלפק, הנאשם גנב ממנה שטרות כסף בסכום כולל של 6,650 ₪ ונמלט. כשעה לאחר האירוע נתפס על ידי המשטרה כשהכסף ברשותו. בית המשפט המחוזי העמיד את המתחם בין **18 ל-42 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם - צעיר כבן 21, שעברו נקי, ואשר שירות המבחן המליץ כי תקופת שהותו במעצר לא תהיה ממושכת מידי וסתייגה מתאמתו להשתלבות בהליך טיפולי - **שנתיים מאסר בפועל ומאסר על תנאי**.

י. בת"פ (מחוזי מרכז) 12656-11-08 מדינת ישראל נ' קוזי (17/5/09), מפי כב' הש' כספי, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירה של שוד לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין, וכן בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב ובגניבה מרכב שיוחסו לו בתיק נוסף שצורף לבקשתו. הנאשם נכנס לסניף בנק הדואר בלוד כשהוא חובש כובע ובידו שקית נייר ואקדח צעצוע, ניגש לאחת העובדות באשנב קבלת הקהל, כיוון לעברה את האקדח ואמר לה "זה שוד". העובדת התכופפה מרוב פחד מתחת לאשנב, והנאשם פנה לעובדת אחרת, כיון לעברה את האקדח והורה לה לשים את השטרות הגדולים בשקית הנייר. היא פעלה כדרישתו והכניסה לשקית סכום של 6,500 ₪. הנאשם נטל את השקית מידה ונמלט מהבנק במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי המאשימה תעתור להשית על הנאשם שלוש שנות מאסר בפועל ומאסר מותנה, כולל מאסר מותנה חב הפעלה של 4 חודשים, ואילו ההגנה תוכל לטעון לעונש מופחת. **בית המשפט המחוזי השית על הנאשם - בן 40, נשוי ואב לחמישה, מכור לסמים, אשר ניסיונות גמילה שונים שערך בעברו לא צלחו, ולחובתו הרשעות קודמות בעבירות רכוש סמים ואלימות - 30 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים.

יא. ת"פ (מחוזי חי') 6003-06-13 מדינת ישראל נ' בן הרוש (15/9/13) מפי כב' הש' (כתוארו אז) שפירא, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בשוד בנסיבות מחמירות של חנות בתחנת דלק. הנאשם, כבן 20, היה רעול פנים וחמוש בסכין ותחת איומים שדד סך של 2,692 ₪. בית המשפט קבע מתחם הנע בין **2 ל-5 שנות מאסר**, והטיל על הנאשם **שלוש שנות מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

יב. בת"פ (חי') 64950-06-16 מדינת ישראל נ' חאמד (5/4/17), מפי כב' הש' טובי, נדון עניינם של שלושה נאשמים אשר הורשעו על יסוד הודייתם בעובדות כתב אישום הכולל שני אישומים שעניינם שוד בנסיבות מחמירות, סיוע לשוד בנסיבות מחמירות ונשיאת נשק ותחמושת. **על פי האישום הראשון** שדד נאשם 1 בסיועם של הנאשם 2 וחברם ואי (להלן: ואיל) חנות מכולת המצויה בכפר מגוריהם. לאחר שהשלושה קשרו קשר לביצוע השוד והגיעו ברכב (השיי לאשתו של ואיל) סמוך למכולת כשהם מצוידים בתת מקלע דמוי קרל גוסטב (להלן: תת המקלע), כשהוא טע במחסנית מלאה בתחמושת, יצא נאשם 1 מהרכב כשהוא מצויד בנשק הטעון, ובעודו רעול פנים ועוטה כפפות נכנס למכולת על מנת לבצע את השוד. באותה שעה נכח במכולת קטין, בנו של בעל המכולת, והנאשם 1 ירה מספר פעמים על מנת להטיל אימה על קטין. לאחר מכן כיוון את הנשק הטעון לעבר הקטין והורה לו לתת לו את הכסף שבקופ העסק. הקטין המפוחד מילא אחר דרישתו של נאשם 1. משדרש נאשם 1 כסף נוסף והקטין הסביר לו שאין יותר כסף הורה לו הנאשם לשים קופסאות סיגריות בתוך שקית, והקטין עשה כן. בשלב זה הגיע למקום קטין נוסף שעמד בכניס למכולת, והנאשם הורה לו באיומים להיכנס פנימה תוך שהוא מכוון אליו את הנשק. הוא חזר וירה מספר פעמים בתוך המכולת בעת ששני הקטנים שוהים בתוכה, נמלט עם השלל מהמקום ונאסף על ידי נאשם 2 וואיל. בגין אישום זה, יוחסה לנאשם 1 עבירת שוד בנסיבות מחמירות, לנאשם 2 עבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות ולשניהם עבירה של נשיאת נשק ותחמושת.

האישום השני מתייחס לאירועים שהתרחשו באותו ערב, בהמשך לשוד הנ"ל. סמוך לאחר שהגיעו הנאשמים 1 ו-2 וואיל לבית הנאשם 2 כששללם בידם, הגיע למקום נאשם 3; הנאשמים וואיל סיכמו כי נאשמים 1 ו-3 ישדדו מכולת נוספת בכפר (להלן: המכולת השנייה). לשם מימוש תכניתם, נסעו הארבעה ברכב הנהוג על ידי ואיל כשהם מצוידים בתת המקלע, ובהגיעם סמוך למכולת יצאו נאשם 1 ו-3 מהרכב כאשר נאשם 1 מצויד בנשק הטעון, ושניהם רעול פנים ועוטי כפפות. נאשמים 1 ו-2 שדדו את קופת המכולת, לאחר שנאשם 1 ירה באוויר בהטילו אימה על שלושת מתלוננים שנכחו במכולת, ונאשם 3 הכה בפניו של אחד הנוכחים. כן שדדו השניים קופסאות סיגריות רבות שהוכנס לדרישתם לתוך שקית, נמלטו מהמקום, נאספו על ידי ואיל ונאשם 2 ברכב, וחזרו למתחם ביתו של נאשם 2. בגין אישום זה יוחסה לנאשמים 1 ו-3 עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, לנאשם 2 עבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות, ולשלושה עבירה של נשיאת נשק ותחמושת.

אשר לנאשם 1 - בית המשפט העמיד את מתחם הענישה בגין מכלול מעשיו על **טווח שבין 5 ל-8 שנות מאסר** בפועל, ובהתחשב בהיות הנאשם בן 21 בעת ביצוע העבירות, שזהו לו מאסרו ראשון (אם כי לחובתו הרשעה אחת בעבירת איומים), גזר עליו **5 וחצי שנות מאסר**, לצד עונשים נלווים.

אשר לנאשם 2, אשר הורשע בשתי עבירות של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות ובשתי עבירות של החזקת נשק ותחמושת, נקבע מתחם ענישה של **בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל**, ובהתחשב בכך שמדובר בנאשם בן 26 בעת ביצוע העבירות, הבוגר מבין הנאשמים, שעברו הפלילי אינו מכביד, נסיבות חיו אינן פשוטות, ובתסקיר חיובי שנערך בענייניו שהמליץ על השתת עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, נגזרו עליו **3 שנות מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

אשר לנאשם 3, נקבע מתחם ענישה של **בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל**, ובהתחשב בהיותו בן 22 בעת ביצוע המעשים, ולחובתו הרשעה אחת בגין מספר עבירות בתחום הסכין והחזקת אגרופן שלא למטרה כשרה, נגזרו עליו 3

שנות מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

16. ההגנה, אשר עתרה כזכור להעמיד את מתחם הענישה על טווח שבין 8 ל- 15 חודשי מאסר בפועל, הפנתה לפסקי דין לתמיכה בעמדתה, כדלהלן:

א. בע"פ 7430/13 **טוחסונוב נ' מדינת ישראל** (3/3/14), מפי כב' הש' זילברטל, נדחו ערעוריהם של המדינת והנאשם, אשר הורשע על יסוד הודייתו **בשוד בנסיבות מחמירות בצוותא עם אחר**, תוך הפעלת אלימות - חניקת המתלון והכאתו בכל חלקי גופו עד זוב דם. האחר לקח מכיסו של המתלון שעון יד, ארנק ובו 950 דולר, 300 ₪ וכרטיס אשראי, והנאשם לקח את הטלפון הנייד של המתלון. השניים נמלטו מהמקום כשהמתלון נותר מוטל במקומו מדמם, עם נפיחות ודימומים בפניו ובידיו ושטפי דם בצווארו. **בית המשפט המחוזי** קבע כי אין מדובר בעבירת שוד ברובה הגבוה מאחר שלא קדם למעשים תכנון, לא נעשה שימוש בנשק והנזקים הפיזיים שנגרמו למתלון אינם מהחמורים לפיכך, נקבע מתחם הנע בין **6 חודשי מאסר לריצוי עבודות שירות ל- 24 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט גזר על הנאשם **7 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופיצוי למתלון; זאת בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בעבר הנקי, בסכום הפיצוי ששילם למתלון עובר למתן גזר הדין, ובהתרשמותו החיובית של שירות המבחן והמלצתו. ערעוריהם של הנאשם והמדינה נדחו וענשו של הנאשם נותר על כנו.

ב. בע"פ 2849/13 **מדינת ישראל נ' טגבה** (13/8/13), מפי כב' הש' מלצר, נדחה ערעור המדינה בעניינו של נאשם שהורשע על יסוד הודייתו **בשוד בנסיבות מחמירות בצוותא עם אחר**, **פציעה בנסיבות מחמירות ושידול להטרדה עד**. השניים תקפו את המתלון בנשק קר על רקע סכסוך בין אחיו של הנאשם לבין צעיר אחר, זאת לאחר שאחיו של הנאשם הזעיקו למקום בטענה שהוא מוכה בעקבות תגרה בה היה מעורב. הנאשם הכה במתלון, פצע אותו בישבן פצע דקירה באמצעות חפץ חד והמשיך להכותו באזור הצלעות והפנים גם לאחר שנפל ארצה; במהלך האירוע נטל הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד של המתלון ואת ארנקו, שבו היו בין היתר 200 ₪ ושני שיקים. בטרם נמלט מהמקום זרק הנאשם לעבר המתלון את מכשיר הטלפון הנייד שלו ואת כרטיסי האשראי שהיו בארנקו. **בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל לנשיאה בעבודות שירות לבין 50 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם - צעיר בעל עבר פלילי שאינו מכביד, אשר החל בהליך שיקומי, ושירות המבחן הגיש המלצה חיובית בעניינו - **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, משראה להעדיף את שיקולי השיקום על פני שיקולי ההרתעה.

ג. בת"פ (חי') 3183-04-13 **מדינת ישראל נ' קוגן** (24/10/13), מפי כב' הש' טובי, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בביצוע שתי עבירות שוד לפי סעיף 402(א), בשני אירועים נפרדים. הנאשם נכנס לסניף בנק בחיפה, על מנת לבצע שוד, הציג לפקידה פתק מוכן שבו נרשם: "זה שוד תכינו 13,000 ₪ בלי טעויות בשקית", איים עליה שלא תזוז, ודרש ממנה כסף. הפקידה בפחדה העבירה לו כ- 6,500 ₪ שהיו בקופת הסניף, תוך שהיא מציינת בפניו כי הסכום ששילמה הוא 13,000 ₪ אינו מצוי בקופה. הנאשם נטל את הכסף ונמלט עם שללו מהמקום. תשעה ימים לאחר ביצוע השוד הראשון, נכנס הנאשם לסניף בנק אחר בחיפה על מנת לבצע שוד, הציג פתק דומה לראשון, ודרש ממנה כסף. הפקידה בפחדה מהנאשם העבירה לו כ- 15,820 ₪ שהיו בקופת הסניף. הנאשם נטל את הכסף ונמלט עם השלל מהמקום. **בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 10 חודשי מאסר ל- 4 שנות מאסר**, וגזר על הנאשם בן 32, שעברו הפלילי אינו מכביד - **24 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ד. בת"פ (מרכז) 28018-01-17 **מדינת ישראל נ' אסולין** (9/8/17), מפי כב' הש' (כתוארה דאז) לורך, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירת שוד לפי סעיף 402(א) ובעבירת הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. הנאשם הגיע לחנות נוחותבתחנת דלק, כאשר פניו מוסתרות באמצעות חם צוואר, בידו אקדח דמה הנחזה להיות אקדח אמתי ובכיסו אולרה הנאשם כיוון את האקדח לעברה של המוכרת בחנות, דרש את הכסף בקופה ושדד סכום של 1,200 ₪ ומספר חפיוסו סגירות. לאחר מכן נמלט מהמקום נכנס לשטח מרובה שיחים הסמוך לחנות, השליך את האקדח ואת חולצת הקפוצ'י

שלבש. מספר דקות לאחר האירוע, בהיותו ברחוב סמוך הבחין הנאשם בניידת משטרה והחל להימלט מהמקום, אולם נעצר על ידי השוטרים אחרי מרדף רגלי. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר**, והשיעור על הנאשם - צעיר כבן 20 שעברו נקי- **14 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים.

ה. בת"פ (חי) 35986-05-18 מדינת ישראל נ' באסל שחתות (27/1/19), מפי כב' הש' אליקים, הנאשם הורשע על יסוד הודייתו בעבירת שוד, ובהחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית. הנאשם הגיע ברכבו באישון לילה לתחנת דלק סונו בטמרה, פנה לעובד תחנת הדלק המוכר לו (להלן: המתלונן) וביקש ממנו 200 ₪. בתגובה לסירובו של המתלונן, ניגש הנאשם לרכבו, הוציא מתוכו בקבוק בירה מזכוכית, חזר לכיוונו של המתלונן, הניף את הבקבוק לכיוונו בתנועה מאיימת והחל לדחוף אותו תוך שליחת ידיים לכיס האחורי של מכנסיו במטרה לגנוב ממנו כסף, שהמתלונן החזיק בכיסו במסגרת עבודתו. משניסה המתלונן להדפוף, תפס הנאשם את ידו, לפת את גופו, נטל מכיסו סך של 935 ₪ ונמלט מהמקום ברכבו. כשעה לאחר ביצוע השוד נעצר הנאשם בביתו כשהוא מחזיק על גופו סם מסוג קוקאין במשקל 0.4116 גרם נטו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא מאסר בטווח של **6 - 28 חודשים**, וגזר על הנאשם - בן 35 גרוש ואב לשני ילדים, אשר חזר לשימוש בסמים לאחר שנגמל עקב מצב נפשי בו היה שרוי- **10 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים.

ו. בת"פ (מרכז) 40649-10-15 מדינת ישראל נ' פלוני (19/7/16), מפי כב' הש' (כתוארה דאז) לורך, הורשע נאשם על פי הודייתו בעבירת שוד בנסיבות מחמירות. הנאשם נכנס לסניף בנק מצויד בפתק שעליו נכתב "זה שוד, אני חמוש את הכסף" ובשוקר הנחזה לאקדח. הנאשם פנה לכספרית, התיישב מולה הניח בפניה את הפתק, דרש ממנה בטמרה מאיים את הכסף תוך שהורה לה שלא תלחץ על לחצן המצוקה, בהצביעו על אקדח הדמה בצורה מאיימת. משהבחינו עובדת נוספת בנעשה, פנה אליה הנאשם והורה גם לה להביא לו את הכסף ולא ללחוץ על לחצן המצוקה. בשל איומם וחששה הרב מפניו, מסרה הכספרית לנאשם סכום של כ-47,000 ₪; הנאשם לקח את הכסף ונמלט מהמקום. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם - בן 50, נשוי ואב לשניים שנסיונות חיי קשות ומצבו הבריאותי אינו שפיר, בעל עבר פלילי, שבגינו ריצה שלושה עונשי מאסר קצרים בעברו- **20 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

ז. בת"פ (חי) 45847-02-16 מדינת ישראל נ' איזוטוב (8/9/16), מפי כב' הש' אבי לוי, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בביצוע עבירת שוד. הנאשם הגיע לסניף בנק כבידיו פתק מוכן ובו נכתב "זה שוד!! להיות בשקט!! אני צריך 30,000 ₪ או שאני אדקור פה אנשים. לא ללחוץ על הלחצן, רק אחרי שאני יוצא. אני לא עובד לבד!!! להזאר" (כך במקור). לאחר שהמתין בתור ניגש אל הטלרית בקופה ומסר לה את הפתק, והיא מסרה לו סכום של 10,160 ₪. הנאשם לקח את הכסף וברח, וכעבור חצי שעה נעצר כשבידו מרבית הסכום ששדד. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין **6 חודשי מאסר בפועל ל- 2 שנות מאסר**, ולבסוף השית על הנאשם - צעיר בן 22 שעברו נקי ונסיונות חיי קשות, אשר שירות המבחן הגיש תסקיר חיובי בעניינו והוא הביע נכונות לעבור הליך שיקום - **6 חודשי עבודות שירות** לצד עונשים נלווים.

ח. בת"פ (חי) 20288-10-19 מדינת ישראל נ' גובנקו (28/1/20) מפי כב' הש' בש, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירת שוד, לאחר שנכנס לחנות נוחות בתחנת דלק, המתין שהלקוחות יעזבו את החנות, חבש כובע-מסכה, ניגש למוכרת וכיוון לעברה אקדח צעצוע. המוכרת נבהלה ונמלטה למחסן החנות. הנאשם נטל את הקופה, גנב ממנה 42 ₪ וזרק אותה בכניסה לבניין סמוך. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם - כבן 42, רווק ואב לשתי בנות, בעל עבר פלילי בעבירות רכוש סמים ואלימות, אשר שירות המבחן נמנע בעניינו מהמלצה שיקומית בקהילה- **24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**.

ט. בת"פ (ת"א) 2816-09-19 מדינת ישראל נ' שבבאו (30/4/20) מפי כב' הש' מרדכי לוי, הורשע נאשם על יסוד הודייתו בעבירת שוד, לאחר שנכנס לחנות נוחות בתחנת דלק, המתין שהלקוחות יעזבו את החנות, חבש כובע-מסכה, ניגש למוכרת וכיוון לעברה אקדח צעצוע. המוכרת נבהלה ונמלטה למחסן החנות. הנאשם נטל את הקופה, גנב ממנה 42 ₪ וזרק אותה בכניסה לבניין סמוך. בית המשפט קבע **מתחם ענישה הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם - כבן 42, רווק ואב לשתי בנות, בעל עבר פלילי בעבירות רכוש סמים ואלימות, אשר שירות המבחן נמנע בעניינו מהמלצה שיקומית בקהילה- **24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**.

הודייתו בעבירת שוד והפרת הוראה חוקית. הנאשם נכנס לחנות נוחות בתחנת דלק, כשעל ידו מלופפת חולצה באופ
שנחזה לחפץ חד, דרש מהמתלונן את הכסף שבקופה ואיים כי ידקור אותו. משניסה המתלונן להניא את הנאשם מלבצ
את זממו, שב ואיים הנאשם על המתלונן כי ידקור אותו בכל הגוף. עקב איומי הנאשם פתח המתלונן את הקופה והוצי
מתוכה סכום של 310 ₪. הנאשם נטל את הכסף ויצא מהחנות. במועד שקדם לביצוע העבירה הנאשם עזב את מקו
מעצר הבית בו היה נתון והסיר את האזיק האלקטרוני. בית המשפט קבע **מתחם עונש שני שנה ל-3 שנות**
מאסר, והשית על הנאשם- בעל עבר פלילי משמעותי ונסיבות חיים קשות- **24 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים
נלווים.

י. בת"פ (מרכז) 21967-03-20 **מדינת ישראל נ' קאשי** (27/10/20), מפי כב' הש' קובו, הורשע הנאשם על יסוד
הודייתו בעבירת שוד והפרת הוראה חוקית. הנאשם נכנס לחנות נוחות בתחנת דלק, כשהוא חבוש בכובע קפוצ'ון, אח
ביתו חפץ חד, ניגש לדלפק, איים על המוכרת באמצעות החפץ החד והורה לה להביא לו את הכסף שנמצא בקופה
מפאת איומי הנאשם, פתחה האחרונה את הקופה, הנאשם אסף את כל שטרות הכסף שהיו בקופה ומספר רב ש
מטבעות, שהסתכמו לסך של 1,500 ₪ ונמלט מהמקום. הנאשם ביצע את המעשה תוך שהפר מעצר בית לילי שהוט
עליו בגין תיק אחר. בית המשפט קבע מתחם עונש הנע **בין 12 ל-36 חודשי מאסר**, בהתאם לעתירת המאשימה
והשית על הנאשם- כבן 20, מכור לסמים, בעל עבר פלילי, אשר החל בטיפול ראשוני הנדרש במצבו בין כתלי הכלא
ורמת מסוכנותו הוערכה על ידי שירות המבחן כבינונית- **18 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

17.

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם עיינתי בפסיקה רחבה נוספת, כ
לדוגמא:

א. בע"פ 2678/12 **אבו כ' נ' מדינת ישראל** (15/1/13), נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודייתו בעביר
שוד. הנאשם נכנס לסניף דואר כשהוא רעול פנים ומסר לפקידה פתק מאיים הדורש למסור לו כסף ובו איום שישפ
דלק. הפקידה מסרה לו 2,000 ₪ והוא נמלט מהמקום. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם - מכור לסמים, בע
עבר פלילי מכביד - **26 חודשי מאסר בפועל**, וכן הפעיל מאסר על תנאי בר הפעלה שהיה תלוי עומד נגדו, כ
שבסה"כ נדון ל- 42 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ 9079/16 **מיארה נ' מ"י** (9/3/17), מפי כב' הש' ג'ובראן, נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודי
בביצוע עבירת שוד של חנות נוחות בתחנת דלק. המערער הגיע מצויד בתיק שחור ובו אקדח צעצוע. בית המשפ
המחוזי העמיד את **מתחם הענישה על טווח שבין 18-36 חודשי מאסר**, וגזר על הנאשם **20 חודשי מאסר בפועל**
לצד ענישה נלווית.

ג. בפרשה שנדונה בע"פ 1702/16 **מ"י נ' שושני** (17/5/16), מפי כב' הש' ג'ובראן, התקבל ערעור המדינה בעניי
של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירה של ניסיון שוד. בית המשפט המחוזי **קבע מתחם הנע בין 10-24**
חודשי מאסר, והטיל עליו **24 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קיבל את ערעו
המדינה והטיל עליו **שלוש שנות מאסר**.

ד. בע"פ 2228/20 **אטרש נ' מדינת ישראל** (24/6/20), מפי כב' הש' סולברג, נדחה ערעורו של נאשם אשר הורש
על יסוד הודייתו בעבירה של שוד בצוותא לפי סעיף 402(א) + 29 לחוק העונשין. הנאשם ושניים אחרים הגיעו בשע
לילה לחנות נוחות בתחת דלק, שדדו באיומים מהמוכר כסף וסיגריות בשווי כולל של כ- 10,000 ₪, ונמלטו מהמקום
נקבע מתחם ענישה הנע בטווח **שבין 20-40 חודשי מאסר**, ועל הנאשם - בן 24, נשוי ואב לפעוטה, שעברו הפליל
קל- נגזרו **20 חודשי מאסר בפועל** לצד עונשים נלווים.

ה. בת"פ (מרכז) 73593-10-18 **מדינת ישראל נ' אלאטרש** (4/8/20), מפי כב' הש' קובו, הורשע נאשם על יסוד
הודייתו בעבירת שוד. הנאשם נכנס לחנות נוחות כשהוא חובש על ראשו כובע קפוצ'ון, ביקש מהמוכרת שתי חפיסו
סיגריות, חטף אותן מידה, הורה לה לתת לו את הכסף מהקופה ואיים עליה. המתלוננת פתחה את הקופה, הנאשם נט

סך של 1,800 ₪ ונמלט. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 12 - 36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם בעל עבר פלילי שכלל הרשעה יחידה ושירות המבחן בא בהמלצה שיקומית בעניינו - **12 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

18. הנה כי כן קשת הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם היא רחבה ומגוונת ותלויה בכל מקרה ונסיבותיו. לענין אופן קביעתו של מתחם העונש ההולם וההבחנה בין מתחם הענישה לבין הענישה הנוהגת, המהווה רק אחת הפרמטרים לקביעת המתחם, ראו דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 1323/13 חסן נ' **מדינת ישראל** (5/6/13). בנסיבות הענין שלפני לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, ובהתחשב בחומרת העבירות שביצע הנאשם - לרבות זיוף סימני הזיהוי של רכב המשפחה והכשלתו של ההליך השיפוטי - נסיבות ביצוע המפורטות לעיל, התכנון שקדו למעשים, וכן הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו ומידת הפגיעה בהם, כמתואר לעיל - וכן בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין כל העבירות גם יחד, נע **בין 22 - 36 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

19. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

יחד עם זאת, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ובית המשפט ישקול גם שיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות הנאשם.

א. לקולה אני רואה להתחשב בהודייתו של הנאשם בעובדת כתב האישום המתוקן, בטרם הוחל בשמיעת הראיות בתיק והחיסכון בזמן שיפוטי יקר, אשר חסכה את העדתם של המתלוננים והקטין, כמו גם עדי תביעה רבים נוספים. כן יזקפו לזכותו של הנאשם האחריות שנטל למעשיו, אשר באה לידי ביטוי בהודייתו בהזדמנות הראשונה במשטרה, וס הצער והחרטה שהביע בגינם הן בפני השוטרים משביקש להתנצל בפני המתלונן והן בפני בית המשפט.

ב. הנאשם הורשע בעבר בגין מספר עבירות רכוש הקשורות בעיקר ברכבים, לרבות גניבת רכב, נהיגת רכב ללא רישיון קבלת נכסים שהושגו בפשע, שבל"ר ונטישה במקום אחר, וכן פגיעה בסדר הציבורי לרבות בריחה ממעצר, שיבוש מהלכי משפט והפרת הוראה חוקית, ואף ישב במאסר בגין. אכן, מדובר בעבירות ישנות שבוצעו בשנים '10 ו-'11, אין מדובר במקרה חד פעמי.

לא למותר להדגיש כי בנוסף לעבירת השוד, שמטרתה הייתה השגת "כסף קל" ומהיר, וזיוף סימני רכב כדי להקשות על הפללתו של הנאשם, עבר הנאשם עבירה של ניסיון להכשלת הליך שיפוטי, בדומה לעבירות שבהן הורשע בעבר.

ג. אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו מפי סגורו ועולים גם מדבריו של גיסו, עסקין בנאשם - כבן 31 כיום - עובד מזה שנים רבות בשיפוצים עם קרוב משפחתו, מתגורר בבית הוריו, סייע בפרנסת משפחתו עקב מצבו הכלכלי הקשה, ולא הסתבך בעבירות פליליות, למעט שימוש בסם מסוג קנביס, שעליו סיפר בעצמו.

ד. אשר לניסיונותיה של משפחת הנאשם להגיע לסולחה עם משפחתם של נפגעי העבירה, אשר לא צלחו, איך בכך כדי לסייע לנאשם, מאחר שאין בכך כדי להעיד על הנאשם, אלא על בני משפחתו, המוקיעים את התנהלותו הנלוזה של הנאשם, ומתביישים במעשיו, שגרמו לקרע בין המשפחות. לא זו אף זו, מדברי גיסו של הנאשם ניתן ללמוד כי הנאשם בחר לבצע את השוד ולהשלימו מבלי להיתפס, בעזרת שימוש ברכב של הגיס, העובד לפרנסתו, וגרם לכל בני המשפחה להיות מובלים לתחנת המשטרה ולהיחקר בחשדות פליליים, מעשה שגרם בושה של ממש לבני המשפחה. מדובר בהתנהגות שאינה מעידה על נורמטיביות, בלשון המעטה, אינה יכולה להיזקק לזכותו, ולא ניתן שלא להתרשם כי לא בכדי לא נמצא איש שהיה מוכן לערוב לנאשם לצורך שחרורו ממעצר עד תום ההליכים.

ה. לקולה, תובא בחשבון תקופת מעצרו של הנאשם החל מיום 10/5/22, והעובדה הידועה כי תנאיהם של מעצר קשי מתנאי מאסר, וכן הקושי העשוי להיגרם לבני משפחתו עקב מאסרו.
ו. אשר לדיווחו של הסנגור בדבר הליך טיפולי שהנאשם השתתף בו בתקופת מעצרו, החל מחודש מאי 22 ועד הפגרה אין חולק כי מדובר בשלב ראשוני ביותר של הטיפול, ומוטב יהיה כי הנאשם אשר הביע נכונות ורצון להמשיך בהלי טיפולי בכלא ולהשתקם, יינצל את תקופת מאסרו לטובת מטרה חשובה זו.
ז. בנסיבות העניין לא מצאתי הצדקה לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם, וסבורתי כי יש להעדיף במקרה הנדון את האינטרס שבהגנה על הציבור על פני האינטרס האישי של הנאשם. יחד עם זאת, נוכח מכלול השיקולים הנזקפים לזכותו של הנאשם, כמפורט לעיל, אני רואה למצות עמו את הדין, ועונשו ייגזר בקרבת הרף הנמו של המתחם.

20. סוף דבר

נוכח כל המקובץ לעיל אני רואה להטיל על הנאשם עונשים כדלהלן:

א. **24 חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה החל מיום 10/5/22 ועד היום.

ב. **מאסר על תנאי למשך 18 חודשים**, שהנאשם לא יישא בו זולת אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת שו ו/או עבירת שינוי זהות של רכב או של חלק של רכב ו/או עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע בה בתוך תקופת התנאי א אחריה.

ג. **מאסר על תנאי למשך 10 חודשים** שהנאשם לא יישא בו זולת אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירה ש שיבוש מהלכי משפט ו/או כל עבירת אלימות ו/או רכוש מסוג עוון, ויורשע בה בתוך תקופת התנאי או לאחריה.

21. **אני מחייבת את הנאשם לפצות את שני המתלוננים** בסך של 15,000 ש"ח ביחד ולחוד, בגין הנזקי שנגרמו להם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, סכום שישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1/12/22 וכל 1 לחודש לאחריו.

אם לא ישולם סכום כלשהו במועדו, יעמוד הסכום כולו לפירעון מיידי, ויתרתו תישא הפרשי הצמדה וריבית מהיום וע ליום התשלום המלא בפועל.

הפיצויים יופקדו בקופת בית המשפט, ונאסר על הנאשם או מי מטעמו לפנות למי מהמתלוננים או מי מטעמם לגביו. למותר לציין כי אין בפיצויים שהושתו כדי לשקף את מלוא נזקיהם של המתלוננים, והם נועדו לפיצוי ראשוני בלבד.

22. בשולי הדברים יאמר, מבלי לפגוע בנהלי שב"ס, כי אם יבקש הנאשם לעבור הליך טיפולי בבית הסוהר לצור שיקומו, מומלץ כי שב"ס יבדוק אפשרות זו בנפש חפצה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ג, 03 אוקטובר 2022.